

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Genealogia Illvstrissimæ Domvs Dvcvm Brvnsvic. Et
Lvnaebvrg. Continva Patrvm Serie, Svpra Septintos
annos, è regio Longobardorum sanguine, repetita**

Krüger, Pankraz

[S.I.], 1577

VD16 K 2458

urn:nbn:de:hbz:466:1-34834

Th. 5946.

2

55

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

GENEALOGIA
ILLVSTRISSIMÆ DO-
MVS DVCVM BRVNSVIC. ET LVNAE-
VRG. CONTINVA PATRVM SERIE, SVPRA SEPTIN-
gatos annos, è regio Longobardorum
sanguine, repetita,

Ad

ILLVSTRISSIMOS PRIN-
CIPES AC DOMINOS, D. IVLIVM
Ducem eius familiæ clarissimum, & D.E RNE-
STVM LVDOVICVM Ducem Pomeræ-
niæ, hujus generum,

Autore

M. PANCRATIO CRUGERIO
Finstervalensi, Academiæ Iuliæ
Professore,

M. D. LXXVII.

ESTATEMISSEDO
TOMVS I. IN
TYPIS ET VENIS
AD QVOD QVOD
SACRA MATERIA
EST. QVOD
SACRA MATERIA
EST.

3A

ESTATEMISSEDO
TOMVS I. IN
TYPIS ET VENIS
AD QVOD QVOD
SACRA MATERIA
EST. QVOD
SACRA MATERIA
EST.

MAGISTER CLAUDIO
SCHULZIENS
COLLEGI

ANNO CMLX

ILLVSTRISSIMIS

PRINCIPIBVS AC DOMINIS D. IV-
LIO Duci Brunsvicensium & Lunæburgensium: Et D.
ERNESTO LUDOVICO, Duci Stetini, Pomeraniæ,
Cassubiorum & Henetorum, Principi Rugiæ &
Caycorum Comiti, Dominis suis
clementissimis

Pancratius Crugerius Finstervalensis
S. P. D.

 Væ pia Musa refert, annalibus eruta priscis,
Nomina magnorum, factaq; clara Duxum,
Accipe Dux Iuli, Dux accipe, Iulia Virgo
Cui datur, hac serie progenerata patrum.
Alter avos, atavosq; tuos, decus alter amorum
Dum releges, partem laudis uterq; feres.
Nil, scio, majorum fama præstante nepoti,
Nil sponso sponsæ dulcius est decore:
Et vobis adeò Musarum seria cordi
Carmina, vos vatum plectra modiq; juvant.
Ergo nec à festis epulis sacroq; iugali,
Debuit hoc Clarij munus abesse chori.
Feci, quod potui, pro tarda & paupere vena.
Gratus utriq; cadat, sumptus utriq; labor.
Pegasus uberioris quorum labra perluit unda,
Commemorent ortus Dux Ludovice tuos.

• A 2

GENS

GENS LONGOBAR-

DA PANNONIAE ET ITA-

liae victrix, ad annum

Christi 568

SI genus è patrūm spectetur origine Iuli,
Id Longobarda nobilitate satum est.
Gens ea nostra fuit, cum sedes liquit ad Albim,
Pannonicos valido Marte subegit agris.
Inde Gothis cæsis, Ticinoq; potita Padoq;
Italiæ Reges per duo secla dedit.
Tunc atavi viguere tui, tunc sceptra tulisse
Credo aliquem, quanquam fama negata viris.

DVCES LONGOBAR-

DORVM à CAROLO MAGNO

conservati sublato Rege.

A.C. 773.

NEc stirps interijt, cum Francæ gloria gentis
Carolus, Oenotrias victor adeptus opes,
Et Desiderio raptum diadema tyranus,
Imposuit capiti Marte fayente suo.
Scilicet & populum sedes habitare priores
Infferat, & populi frena tenere Duces.
Quos inter generis de patribus extitit Heros
Summus: at hunc etiam nox tenebrosa premit.

ADEL-

ADELBERTVS MAR-

CHIO THVSCIAE AD

annum Christi

880.

Primus Adelbertus, terræ regnator Hetruscæ
Inclytus, historie munere nomen habet.
Seu Ludovice alter, seu Carole Crasse movebas
In Saracenos arma, ferebat opem:
Celsus ubi Adriacis surgens Garganus ab undis
Pugnantem armigero vidit equo, & stupuit.
Hinc deinceps patres, natosq; patrumq; nepotes,
Continuo genitos ordine Musa canit.

LANDBERTVS MAR-

CHIO THVSCIAE A.C. 880. POST

Arnolphi Imp. tempora etiam
Rex Italiæ..

CVM premeret Latios Arnolphi dextra tumultus,
Landbertus patriæ Marchio gentis erat.
At simul ille obiit, funestisq; omnia bellis
Involvit regni litigiosus amor:
Ausoniæ, passim procerum mandante favore,
Hic etiam gessit sceptra potente manu,
Quæ fratres gessere simul, sed ut impius omnes
Cœcavit, solum se jubet Hugo coli.

A 3;

SIGI-

SIGISBERTVS LVCEN-

SIVM PRINCEPS, PARMAE ET RE-
gij Lepidi dominatum consecutus

A. C. 903.

IAm tum conspicuus cum patre nitentibus armis
Ibat hic, & belli laude superbus erat.
Dumq; alacri sibi quisq; manu, virtuteq; regnum
Quærit, & audaces tempora forsq; iuvat:
Appenninicolas invadit milite gentes,
Et magnum victor territat Eridanum.
Castra prius Lepidi, mox dives Parma subacta,
Quicquid & obliquo flumine Tarus adit.

AZO I. DOMINVS PAR-

MAE ET REGII LEPIDI, IDEM QVE

Marchio Canossanus,

A. C. 950.

FIllo aerias Canosse muniit arces,
Quà petit AEmiliam Secia lymphaviam.
Hic Berengarij postremi milite cinctus,
Pertulit invictas obsidione moras:
Donec Otho, factis & parto nomine magnus,
Suppetias fesso prosper, opemq; tulit.
Hoc adeò virtus clarissima vindice dignum
Fecit, & Imperio præstata longa fides.

ALBER

ALBERTVS AZO,

PRIMVS MARCHIO ATESTINVS,

Dominus Calmæ, Arquati, Montanianæ. A. C. 965.

A patre Teutonicas cum' Cæsare missus in oras
Hic, vetus Heroum se probat esse genus:
Dum ruit intrepidè, quacunq; pericula poscunt
Horrida, dum tanta prælia cæde facit.
At nec parva tulit pugnacis præmia dextræ,
Qui meruit summi Principis esse gener,
Fratreq; Thedaldo patrias dominante per urbes,
Cœpit Atestinæ ditia regna plague.

HVG O MARCHIO

ATESTINVS, DOMINVS

Calmæ &c. A. C. 1000.

Occiderat genitor: cum matre reversus ad Arcton,
Ocia Frausburgi Folcus in arce terit.
At fratri Hugoni potius ditionis habenæ,
Sanctaq; pro regni cura salute placet:
Qui quam pacesagax prudentia, cordaq; pressis
Mitia, tam bello dextera fortis erat.
Hoc comite Argivum Calabris è montibus hostem
Expulit, à clando Rex pede nomen habens.

AL

ALDOBRANDINVS

MARCHIO ATESTINVS SIMVL

& Tarvisianus, anno Chri-
sti 1523.

Fortunæ favor auxit opes, & nomina Nato,
Quem quoq; Tarvisijs iura dedisse ferunt.
Ille laboris amans, sed seria bella perosus,
Ludicra nunc ficto prælia Marte gerit,
Nunc ritu Arctoo, veteris non immemor ortus,
Sylvivagus torvos cuspide figit apros.
Nemo tamen placidum petulante laceffere ferro
Ausus, in infestos tam gravis ira tonat.

AZO II MARCHIO

ATESTINVS A. C.

1050.

IVstus, & exemplum laudati principis Azo,
Vsibus antetulit fasq; piumq; suis.
Non illum exosum violentia noxia fecit,
Non fraus subiectis strueta dolosa bonis,
Pœnæve delicto major, vultusve superbus
Et ferus, ad tenuis verba precesq; viri:
Sed bonus & facilis, sed custos pacis & æqui,
Omnibus eximio cultus amore fuit.

GVEL.

GVELPHVS ATESTI-
NVS, DVX BAVARIAE ET CARINTHIAE
A. C. 1071. à cuius fratre Reinoldo orta
familia Ducum Ferrari-
ensium.

GVelphorum stirps orba viris cum deficit, illam
Prorogat hic Guelpha de genitrice satus.
Digrediensq; Pado maternas occupat yrbes,
Quas Lycus, Ambro, Regus, quas lavat Oenus aquis.
Sed varias fortuna vices spoliando, fovendo,
Miscet. obit Sohyma cum redit yrbe, Paphi.
Illustris superest à fratribus sanguine proles
Nunc quoq; terra Duces Ferrariensis habet.

HENRICVS NIGER
DVX BAVARIAE ET CARIN-
thiae A. C. 1101.

HVic color oraniger barbamq; haud pectora tinxit,
Pectora Sithonia candidiora nive.
Testis fratris amor, cum quo diuturna paterni
Sceptra soli concors, & sine labe tulit.
Magna quidem virtus: sed rebus ut ynus agendis
Præfuit, innumeris auxit eam titulis.
Nata, parens facta est Friderici Iuditba Suevi,
Cui primo fuit hoc nomen in Imperio.

B

HEN-

HENRICVS SVPERBVS

DVX BAVARIAE, CARINTHIAE,
Thusciæ, Saxonie, gener Lotharij Imp.

A. C. 1125.

MArte ferox, acerq; animo dum prælia miscet
Filius, aut socii Cæsar is arma fœvens,
Aut sua belligeriis tuiturus ab hostibus, Arnus
Sanguine, & Eridanus, Danubiusq; fluunt.
Inuidiæ magno nisi vis nocuisset, & ipse
Cæsar erat, regnis cum subito exiit.
Saxonis ora tamen, quam dos dabit ampla, remansit:
Vna ubi Lotharius conditur atq; gener.

HENRICVS LEO, DVX

BAVARIAE ET SAXONIAE INTRA

Albitum & Rhenum, A.

C. 1140.

ASt Leo magnanimus ferroq; reposcit ademta
Iureq; Mars prodest Cæsariusq; favor,
Danubiòq; suo refluum mare iungit, & Albitum
Rheno, rex celso pectore, rex opibus.
Hoc didicit Tybris Germana capessere iussa,
Hoc Sclavus didicit, bella gerente, Deum.
Q; fallax fortuna nimis: quid gente reversum.
Eoa, tanto deycis à folio?

GVIL.

GVILELMVS PRIN

CEPS SAXONIAE CVM FRATRE

Othono IIII. Imp. & Henrico Palatino

Rheni, A. C. 1195.

Non fragy tabulas ut colligat, arma Guilelmus
AEmula fert patrijs, saepe repressa tamen.
Nil animosa potest invito numine virtus,
Et plus consilio fata, manuq; valent.
Spem retine, quicunq; doles, meliora sequentur
Tempora. & hunc tandem mitior aura fovet:
Frater ad Imperij conscendit ut alter honores,
Vtq; Balatinas alter adeptus opes.

OTHO, PRIMVS DVX

BRVNSVIG. ET LVNAE BVRG. APPEL-

latus à Friderico II. Imp. A.

C. 1235.

Patrius occiderat sine prole, hic occupat urbes,
Præveniens Suevos Boariosq; duces,
Armaq; non timidus violentis obicit armis:
Vincere queis causa pro meliore datum.
Non ea fors favit Danorum castra secutum,
Vincula cum forti captus ab hoste tulit.
Liber ad illustres titulos venit, arte parenti
Ignota, qua nam? Cæsar is obsequio.

ALBER

ALBERTVS MAGNVS
DVX BRVNSVIG. ET LVNAEB.
A. C. 1252.

MItis hic, & pacis natura pronus ad artes,
Sæpe tamen bello cogitur esse ferox.
Dum modo nobilium fastus, modo furtæ latronum
Impia, in ultrices tela dedere manus,
Sensit & Hungaricus vires Bela, sensit iniquus
Nescio quis, nodo cui gula fracta, Comes.
Intrepidæ virtutis honos cognomina Magno
Addidit. j famæ præmia nulla puta.

ALBERTVS PINGVIS
DVX BRVNSVIGEN. ET LVNAEB.
A.C. 1278. à cuius fratre Henrico orta
familia Ducum Grubenha-
giorum.

PAr animi virtus, eademq. modestia Nati,
Quæ Patris: At belli rarer usus erat.
Ergo quies major. fratri tamen impiger iras
Fregit, & armatas exuit ense manus.
Thura viro Brunsviga dato. cum perdere posset,
Iuvit opes, viator milite, mente parens.
Hinc stirps clara Ducum germani è stemmate nata
Altera, cui titulos dat Grubenaga suos.

MAG.

MAGNVS SANGERV-

SIVS, DVX BRVNSVICENSIS ET
Lunæburgenfis, A. C.

1318.

Proximus Alberto fasces Otho grandior ævo
Cœperat: Hercyniæ trans juga Magnus abit,
Tyrigetumque potens dotales incolit arces,
Vnde, ubi jam fatis occidit ille, redit.
Carus ubique pijs meritis, non gratijs amnem
Arbor ad irriguum pandit opaca comas,
Quas super alituum fœcunda cubilia pendent,
Subter habent ymbras atque alimenta feræ.

MAGNVS CATENA-

TVS, DVX BRVNSVICENSIS
& Lunæburgenfis, Anno
C. 1368.

Fratris ab occasu, terris hic rector ad Albim
Ut datus, ingenij spiritus erat ampla Patri.
Post cœpit tædere yiri, cum freна juventæ
Laxat, & irarum nescit habere modum.
Cætera laudatus, densos non alter in hostes
Acrior effusis cursibus egit equum.
Dum tamen incumbens prostrato, tardius ensem
Figit, adest miles pone, priorque necat.

B 3

Henri-

HENRICVS PIVS,

DVX BRVNSVICENSIS ET LV-

næburgensis A. C. 1373. à cuius fratre

Bernardo, ora familia Du-

cum Lunæburg.

Q Vid pietas, nisi cura Dei, cultusq; parentum,
Et fratrum, & patriæ relligiosus amor?
Hæc Pius, hæc coluit studiosior omnibus Heros,
Cui tribuit yulgi nomina tanta favor.
Grataq; posteritas recolet, dum piscibus unda,
Rura nemusq; feris, aura patebit avi.
Scinditur hinc procerum Bernardo à fratre propago
Tertia jam, Lunæ quos amat ora Duces.

GVILELMVS VICTO-

RIOSVS, DVX BRV NS.

& Lunæburgen. A.

C. 1417.

PUlcer, at horrifici Mavortis ad arma Guilelmus
Promptus, honoratos laude laceſſit avos,
Par cui vis veterum: tot junctis prælia signis
Conserit, & toties vīctor ovansq; redit.
Septima jam laurus, jam regnis quintus avitis
Partus ager Comitum, jam clypes auctus honos:
Cum petit extreum defectis viribus hostem,
Et cadit, octodecim lustra fuere seni

GVIL.

GVILELMVS IV°

NIOR, DVX BRVNSVICEN.

& Lunæburgen. A. C.

1482.

Nomine qui simili succedit & indole, castra
Penè puer magni gaudet adire patris.
Hoc duce, se campis & apertæ credere pugnæ,
Hoc, agili discit fallere signa dolo.
Nec levius à studio merces, his artibus olim
Tradidit Embæccæ victa juventa manus,
Quiq. bibunt Veserim, leges subiere. senectam,
Tradidit ut natis sceptræ, quietus agit.

HENRICVS SENIOR,

DUX BRVNSVICEN. ET LVNAE-

burg. A. C. 1482. cuius è fratre
nepos, Dux Ericus.

Hic quoq. quam magnis ditionem partibus auxit?
Quamq. domi gessit fortia, quamq. foris?
Goslaris, Hildesium, Brunonis, Hanovera norunt,
Et sociæ. norunt ante alios Phrysy.
Obtigit Helmstatum precio, virtute nepotis
Nunc domus Aonidum splendida, vile prius.
Ictus ad Amisum ruit atro vulnera. frater,
Cujus adhuc superat sanguis, Ericus erat.

B 4

HEN.

HENRICVS IVNIOR,

DUX BRVNSVICENSIS

& Lunæburgensis A.

C. 1514.

Iungitur huic Natus, pro Cæsare bella gerentem
Gallus & Insubrium quem stupuere duces :
Quem furor agricolæ, quem multa licentia civis,
Fulminea sensit spargere tela manu.
Marchio cum ferro vastaret & ignibus urbes,
Hujus ab Imperio victus, abactus ope est.
O quibus & fatis idem iactatus ! at omni
Serior hoste tamen, paceq; latus obit,

IVLIVS DUX BRVNS.

ET LUNÆBURGENSIS

A. 1568.

Hic vir, hic est, cui noster bonos tutelaq; curæ,
Et pia religio, justitiaeq; vigor.
Norit id omne ævum. Latium Baala removit
Primus, & hoc statuit nostra Lycea solo:
Primus & à nobis laurum ferat. Hæc tibi Iuli,
Hæcta Pieridum carmina turba canit.
Si pacis retines studium, si capta perurges,
Nemo tibi è magnis anteferetur avis.

HN

HENRICVS IVLIVS,
ADMINISTRATOR EPISCOPATVS HAL-
berstad. Dux Brunsuigen. & Lunæburg. Scholæ
Iuliæ Rector magnificus.

SAlue ſpes generis cum fratribus Henrice Iuli,
Digne patrum titulis, digne parente puer.
Tu mibi, ſeu facili deducis carmina vena,
Seu promis culto verba ſoluta ſono,
Nefcio, quid maius tenera præſtare iuuentu,
Et ſapere ante annos penè videre tuos.
O decus hoc ſeruent ſuperj: nec præmia vatum
Rara, nec hoc Vates principe rarus erit.

Gov. f. 13. P. 22. Paderb.

SIGISMUNDVS
PHILIPPVS, DVX
Bruns. & Lunæb.

AT tu, ſeu verſas puerili membra palæstra,
Seu premis exiguo pondere ſeffor equum,
Semina non timidæ naturæ prodis, avumq;
Et patruos gestu fervidiore refers.
Quam verò lepidas iam nunc miramur in arte
Vitruvij curas, ingeniumq; sagax!
Cresce puer, ſtudijsq; parem te iungere fratri
Nitere, tota domus Iulia cresce, vige.

hunc p[ro]m[onstr]at
autem p[ro]fessio[n]em
hunc p[ro]m[onstr]at
autem p[ro]fessio[n]em
hunc p[ro]m[onstr]at
autem p[ro]fessio[n]em
hunc p[ro]m[onstr]at
autem p[ro]fessio[n]em
hunc p[ro]m[onstr]at
autem p[ro]fessio[n]em

Si p[ro]fessio[n]em in q[uo]dlibet p[er]petua
p[ro]fessio[n]em in h[ab]itu, d[icitur] p[ro]fessio[n]em
Sicut p[ro]fessio[n]em illustri s[ecundu]m, p[ro]fessio[n]em p[er]petua.
Alia p[ro]fessio[n]em, venientia recte p[ro]fessio[n]em
Fraude d[icitur], sup[er]p[ro]fessio[n]em p[ro]fessio[n]em
Fraude p[ro]fessio[n]em s[ecundu]m docim[us]
Quis virum p[ro]fessio[n]em, in modis diversis p[ro]fessio[n]em
Sic p[ro]fessio[n]em a legibus a laicis
Meli quo semper tunc p[ro]fessio[n]em p[er]petua latet.
Litteris magno.

Quo malo fons est, et origo mali:
Iude conatus deit[us] a lucis obp[er]o
Falsa amarborum & fructuoso p[er]petua
zont. ~~ad hoc resolut~~ ~~ad hoc resolut~~

ZVCHI[M]ANDAS

ZVCHI[M]ANDAS
ZVCHI[M]ANDAS

De diabolis insidiosis

Canta undole sonatas in g[ra]ce
Callidus f[ac]tus imminens ope
Nominis addidit quis illi portas.
Gomina portas.
Cabe y exortos

infir

In artem medicinam ode Sappho Fuso Proveniens

Nullus aduersus Nemo sumta sum et lais bunt. Anno 1585
Aibus mons februario

Sapientia hinc Mavis granat hinc varetz
fructus amonis premit hinc adiurit

Sporditus aen:

Ut suob manus hinc quisque pro fratre
Cognitus cepit et frumento vni Telud acceptus laboravi et enij.
Lapsi primi dies hoc Adami Casui primi dies in Sardina
~~laboratus~~ Rota lappe ruit

Vnde dominaret genus os morbi,
Quod pridem plantz sua nec arcti
Pronto gaudo ostro malo pinnati
Minora queant.

Hinc hinc bronchis ne apparetio
Et fluis modo granis hinc podagra, Atq; modis pectoris
Indolentis senti rebus.

Hoc quisque
Hoc quisque morbus varit hinc ~~hinc~~
Hinc acplexis, effisis, aspera veni
In pinnis, lumbago, cephritis, iffuri

Lapsi laboratus
Lapsi sed murr, frumentis, mure
Prova doreasunt, fucione ~~albo~~ virens
Sento nosco, Sardina, iugnam

Cicatrica minantur

Aureum multo prius hoc dignitat
fertius, yestis fabre gallorescit
Et natus morbis, mijo et zelatum
Nomina defuerit.

Altam non plazeb mordet do mortis
Intra erant autem: furentur plazeb
Qui plazeb ~~medicis~~ ~~prognosticis~~ ~~prognosticis~~
~~prognosticis~~ ~~prognosticis~~ ~~prognosticis~~
Ab aliis quid confort ~~expiriare~~ morbos,
Eius sit ad tantum gaudios dolos,
Et roros outus vaginacionem
No fere curam.
Namque omni tabes solidem, et plazeb
Espernandi quaeque ~~statim~~ ~~statim~~ facies
Morbo ipsi intemps suis opis nunc agit
Scandens multos
Additum his si modo nunc alto
Promota quia ~~scir.~~
Apparuit eti tenet invictos
Vim licet Drusus Senecio, nec ulli
Praecepit, ut perducas punitus labores
Fusidius
¶ Entrales clam nos cingunt in tundim
Morbo aggressus erat impavido
Erumit, quoniam sit an illius ora
Purpura et atropo:
Quir tam non contra medicinam offere
Larynx proponi: anxi nostra
Larynx nitram: medicinae remans
Germania Tunc

Misit ut pectora dantem mandibam,
Lorica hinc summis manusque perirent
Viminius gratiam et ferient
Vulnus quod plagiis et alijs quendam

Vulnus nuptio triduorum legamus
Quatuor decuprum modum actis usus
Inde mirab' vulnus periret

omnibus fratribus.

Dicitur ne quis languet maledicere adhibere curam
Hoc regnante medicatus annos
Plagis quod deinceps raro vel longo
adhibere curam
Entibi presentis.

Talia proponit.

Hoc ubi, inter nos, frigida sunt,

Ut mihi morbi, utique possit,

Lugere perinde satius placuisse

Nostri contum

Actibus hunc lupus, quis proda

Eus ibus tolli nupit, ergo omni

Sic sibi morbo rapiore impensis

Comprobavit.

Et sine industia illa nichil dare

Farrina et vulgus patres importunus

Sed nos fratres nullus natus

Ludimus.

Tunc puerum lugere habebam

Quarrelam, certa prædictio est illa

Morte, et auctore bona nulla famp

posse existit.

Non sibi sibi volunt exposta
Ita somniariaria: de salute
Quincunctorum bonis ignorando
Nulla dulcis.

gratia furore turbata.

Hoc librum personam suam ipse
Mentis operae foliis dilectiorum
Optimus auctor et mentis recordans

Diversi quatuor

Desmoni fuit p[re]fatus Duromer
principes et Iunior, paratus
tunc creu[m] ampliati erat, et corrigere
fuerat nisi
Jovis, ne d[omi]ni reb[us] v[er]o s[ecundu]m
predicione fidei manus mundau[n]
et in suos gressos amissi spuma
digugal. Amor
Dulcissim[us] fuit Dominiq[ue] doloris genit[us]

D[omi]niq[ue] dulcissimus fuit illi p[re]sum
d[omi]niq[ue] dulcissimus fuit illi p[re]sum

Sicut fuit illi D[omi]niq[ue] vero p[re]sum
ad eum, d[omi]niq[ue] B[ea]titudine.

lam sed palam agendum
ou p̄p̄ esp̄ 21 varia transpassivis factis
Mryz. ii. in angelis fatum est illud

Sæpius locutum esse paenituit, siluisse nunquam.

Qui propria tacere non potest, quomodo is aliena celet?

Nontemere aperias cor tuum, si non cum probis ^{con}verseris,
illud enim fatui est.

Sapiens cum' necesse est, palam se defendit, cum
antea recte se egisse scinerit; propter malos autem
cogitū aliquando palam detingat
suum mentem.

Duid: de medicina in fangi
Non sedip ad fontes unde sapientia ^{ficiet}

Johannes Raphael, genitus 1620 m.

Th

5946